

UOHSX004LCXC

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R246/2012/VZ-19482/2012/310/IPs

Brno 17. října 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 27. 8. 2012 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem -

- společností **Telefónica Czech Republic, a. s.**, IČ 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4, ve správním řízení zastoupená na základě pověření ze dne 9. 1. 2012 Mgr. Pavlem Šebkem, zaměstnancem společnosti,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S71/2012/VZ-6285/2012/510/MOn ze dne 13. 8. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Koordinálního střediska pro resortní zdravotnické informační systémy**, IČ 71376500, se sídlem Vídeňská 1958/9, 140 21 Praha 4, ve správním řízení zastoupení na základě plné moci ze dne 3. 2. 2012 společností ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s. r. o., IČ 28468414, se sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4, za níž jedná JUDr. Vilém Podešva, LL.M., jednatel,

učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky „**Vytvoření a implementace základu jednotné technologické platformy včetně identity managementu, platformy pro vytěžování dat a napojení na základní registry veřejné správy**“ v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo v informačním systému

o veřejných zakázkách uveřejněno dne 8. 12. 2011 pod ev. č. 7000000002769 a následně opraveno dne 12. 1. 2012 pod ev. č. 7202021002769 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 21. 12. 2011 pod ev. č. 2011/S 245-398261 a následně opraveno dne 25. 1. 2012 pod ev. č. 2012/S 16-025687,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S71/2012/VZ-6285/2012/510/MOn ze dne 13. 8. 2012

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Koordinační středisko pro resortní zdravotnické informační systémy, IČ 713 76 500, se sídlem Vídeňská 1958/9, 140 21, (dále jen „**zadavatel**“) uveřejnil dne 8. 12. 2011 pod ev. č. 7000000002769 a následně opravil dne 12. 1. 2012 pod ev. č. 7202021002769 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 21. 12. 2011 pod ev. č. 2011/S 245-398261 a následně opravil dne 25. 1. 2012 pod ev. č. 2012/S 16-025687 oznámení otevřeného zadávacího řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ za účelem zadání nadlimitní veřejné zakázky s názvem „Vytvoření a implementace základu jednotné technologické platformy včetně identity managementu, platformy pro vytěžování dat a napojení na základní registry veřejné správy“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dopisem ze dne 11. 1. 2012 podala Telefónica Czech Republic, a. s., IČ 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“), námitky proti podmínkám zadání, ve kterých navrhovatel zadavateli navrhl zadávací řízení zrušit, neboť zadávací podmínky považuje za diskriminační a stanovené v rozporu se zákonem. Z předložené dokumentace vyplývá, že námitky byly zadavateli doručeny dne 11. 1. 2012. Po přezkoumání oprávněnosti námitek navrhovatele zadavatel těmto nevyhověl. Rozhodnutí o námitkách ze dne 23. 1. 2012 navrhovatel obdržel téhož dne. Vzhledem k tomu, že navrhovatel

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona

nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dopisem dne 2. 2. 2012 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“).

3. Dnem 2. 2. 2012, kdy Úřad obdržel uvedený návrh, bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu rovněž dne 2. 2. 2012. Obsah návrhu je podrobně popsán v rozhodnutí č. j. ÚOHS-S71/2012/VZ-6285/2012/510/MOn (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v odstavci 4 – 17. Byly zde uvedeny námitky vůči požadavku zadavatele na výhradní licenci v případě, kdy dodavatel předloží produkt vyvinutý na míru, zatímco dodavatel, který předloží již existující produkt, výhradní licenci poskytnout nemusel, což navrhovatel považuje za diskriminační. Další stěžejní námitka směřovala proti technickým kvalifikačním předpokladům – seznamu významných služeb. Navrhovatel také nesouhlasil s požadavkem zadavatele na zkušenosti osob, které budou odpovědné za poskytování příslušných služeb, stejně jako s požadavkem na jejich vzdělání. Další významnou námitkou byl požadavek zadavatele na ustanovení společného zástupce v případě, že nabídku bude podávat sdružení dodavatelů. V posledních námitkách se zabýval navrhovatel opčním právem, které zadavatel požadoval a podmínkami jistoty, kterou měli uchazeči poskytnout.
4. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S71/2012/VZ-2933/2012/510/MOn ze dne 13. 2. 2012.
5. Zadavatel se vyjádřil k podanému návrhu písemností ze dne 9. 2. 2012. Obsah podání je podrobně popsán v napadeném rozhodnutí (odstavec 18 – 36).
6. Dne 23. 2. 2012 Úřad vydal na návrh navrhovatele předběžné opatření č. j. ÚOHS-S71/2012/VZ-3393/2012/510/Mon, kterým zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v šetřeném zadávacím řízení.
7. Usnesením č. j. ÚOHS-S71/2012/VZ-9593/2012/510/MOn ze dne 18. 6. 2012 Úřad podle § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) ustanovil znalce v oboru autorského práva a v oboru výpočetní techniky – prof. Ing. Vladimíra Smejkal, CSc. LL.M., Včelařská 9, 182 00 Praha 8 – k vypracování písemného znaleckého posudku ve věci odborného posouzení poskytnutých podkladů a následného zodpovězení níže položených dotazů:
 - Jakým způsobem a případně za jakých okolností může být požadavek na výhradní licenci pro potenciální dodavatele ve výše uvedeném zadávacím řízení diskriminující, resp. jakým způsobem může tento požadavek představovat omezení hospodářské soutěže (tj. omezení okruhu dodavatelů, kteří by byli schopni potenciálně podat svoji nabídku na plnění veřejné zakázky)?
 - Zadavatel uvádí jako důvod požadavku na výhradní licenci skutečnost, že bude moci převádět licenci sám dál na třetí osoby. Je názor, že obsah práv a povinností vyplývajících z výhradní licence je jiný, a že lze tento požadavek zadavatele splnit i jiným způsobem, než udělením výhradní licence, správný?
 - Dodavatel při udělení výhradní licence zadavateli nebude moci poskytovat licence k užití autorského díla dalším třetím osobám. Platí toto i v případě, kdy na autorském díle provede

dodavatel určité změny, z důvodů přizpůsobení autorského díla podmínkám další osoby (jedná se o počítačové programy)? Lze definovat, jakého charakteru musí takové změny být, aby bylo možné počítačový program považovat již za nové autorské dílo, na které se udělená výhradní licence nevztahuje? Pokud vycházíme z definice autorského díla podle § 2 odst. 1 autorského zákona, musí se jednat o „jedinečný výsledek tvůrčí činnosti autora“. Lze tedy vůbec jakoukoliv změnu již existujícího autorského díla (počítačového programu) považovat za jedinečný výsledek tvůrčí činnosti autora, ze předpokladu, že účel použití počítačového programu bude u třetích osob více méně stejný a změny budou spočívat pouze v přizpůsobení autorského díla jiným podmínkám třetí osoby?

- Zadavatel v zadávací dokumentaci v kapitole 10.9, v bodě 5. stanovil požadavek na vytvoření funkčního prototypu 2 vybraných registrů a na předložení popisu a uživatelského manuálu k tomuto prototypu. Tento funkční prototyp včetně popisu a manuálu měl být součástí nabídek. Poskytuje lhůta pro podání nabídek v případě nově vytvářených systémů dostatečný časový prostor dodavatelům pro vytvoření uvedeného prototypu, jeho popisu a manuálu (oznámení o zakázce bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 8. 12. 2011 a lhůta pro podání nabídek skončila dne 16. 1. 2012; Převážná část dodavatelů zadávací dokumentaci, kde byl výše uvedený požadavek stanoven, obdržela v rozmezí od 9. 12. 2011 do 23. 12. 2012)?
- 8. Znalec předložil ve lhůtě mu stanovené znalecký posudek č. 2362/2012 ze dne 12. 7. 2012 (dále jen „**znalecký posudek**“). Odpovědi znalce jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí v odstavci 55. Účastníkům správního řízení byla usnesením č. j. ÚOHS-S71/2012/VZ-13511/2012/510/MOn ze dne 20. 7. 2012 stanovena lhůta, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí, přičemž jim byl předložen předmětný znalecký posudek. Navrhovatel se vyjádřil písemností ze dne 2. 8. 2012. Obsah tohoto vyjádření je uveden v napadeném rozhodnutí v odstavcích 45 – 49.

II. Napadené rozhodnutí

9. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů a na základě vlastního zjištění vydal dne 13. 8. 2012 napadené rozhodnutí, kterým zamítl podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona návrh, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
10. K požadavku zadavatele na výhradní licenci se Úřad opřel o znalecký posudek, ze kterého vyplývá, že požadavek na výhradní licenci není a nemůže být diskriminující vzhledem k tomu, jakým způsobem byla smlouva koncipována. Úřad se zabýval také možností, že by zadavatel požadoval striktně pouze výhradní licenci od všech dodavatelů, což vyhodnotil tak, že by šlo o požadavek diskriminační. Přičemž v závěru této části Úřad konstatoval, že požadavek zadavatele byl zcela běžný, legitimní a odůvodnitelný.
11. Další oblastí, kterou Úřad řešil, byl požadavek zadavatele na zhotovení funkčního prototypu 2 vybraných registrů a na předložení popisu a uživatelského manuálu k tomuto prototypu. I k této oblasti se vyjadřoval znalec, a to odpovědí na otázku týkající se lhůty, ve které měli

uchazeči vypracovat zadavatelem požadovaný funkční prototyp 2 vybraných registrů. Znalec uvedl, že čas na zpracování prototypů byl dostačující. Úřad posoudil i oprávněnost zadavatelova požadavku na předložení manuálu k těmto prototypům.

12. K požadavkům na prokázání technické kvalifikace Úřad posoudil zejména to, zda byly tyto požadavky stanoveny úměrně druhu, rozsahu, účelu a specifikům veřejné zakázky, přičemž v postupu zadavatele zejména s ohledem na specifika této veřejné zakázky neshledal rozpor se zákonem.
13. V části týkající se požadavku na prokázání požadovaného vzdělání vybraných osob dodavatele Úřad posuzoval, zda byl zadavatel povinen poskytovat uchazečům výklad ustanovení zadávacích podmínek, přičemž uchazeč požadoval vysvětlit, co zadavatel považuje za vzdělání technického směru.
14. Pokud šlo o požadavek na předložení certifikátu systému řízení jakosti, konstatoval Úřad, že zadavatel nemohl tímto požadavkem porušit zásadu nediskriminace, neboť požadovaný certifikát se vztahoval k jedné části předmětu plnění a zadavatel nevyloučil možnost předložit certifikát, který by měl rozsah širší, než certifikát požadovaný zadavatelem.
15. Ani v požadavku na stanovení společného reprezentanta Úřad neshledal rozpor s § 51 odst. 5, resp. 6 zákona. Ačkoliv tento požadavek může znesnadnit postup dodavatelů, podávajících společnou nabídku, není to požadavek, který by byl v rozporu se zákonem. Stejně tak neshledal Úřad, že by požadavek zadavatele, stanovit ceny služby realizačního týmu, byl v rozporu se zákonem.
16. V závěru napadeného rozhodnutí Úřad posoudil námitky týkající se opčního práva a poskytnutí jistoty formou bankovní záruky a ani zde nebyl shledán postup zadavatele v rozporu se zákonem.

III. Námitky rozkladu

17. Dne 29. 8. 2012 obdržel Úřad v zákonné lhůtě od navrhovatele rozklad proti napadenému rozhodnutí, přičemž jej napadá v celém rozsahu.
18. První námitka směřovala proti požadavku zadavatele na výhradní licenci. Navrhovatel uvádí, že nejde o prostou nemožnost podat nabídku některým dodavatelem, nýbrž o rozdílné podmínky, kterým musí dodavatelé a nabízené plnění vyhovět. Výrobce nebo původce musí nabídnout výhradní licenci, zatímco přeprodejce nemusí. Dle navrhovatele je výhradní licence dražší a nákladnější než bezvýhradní, a tím dochází dle navrhovatele k diskriminaci dodavatelů – autorů. Jelikož znalecký posudek se k dané věci nevyjadřuje a Úřad se s touto námitkou také nijak nevypořádal, namítá navrhovatel v této části nepřezkoumatelnost. Dále navrhovatel nesouhlasí s tvrzením, že výhradní licence je skutečně vyjádřením zadavatelovy nezbytné potřeby a požaduje, aby byl přezkoumán názor Úřadu, že kdyby zadavatel nepožadoval od některých dodavatelů výhradní licenci, rezignoval by tím na zabezpečení systému.

19. V části týkající se požadavku na funkční vzorek registrů a manuál navrhovatel namítá, že nenapadá samotný požadavek na manuál, ale kombinaci požadavků na funkční vzorek, manuál a hodnocení délky či rozsahu manuálu. Tato kombinace podle navrhovatele znesnadňovala vypracování nabídek těm dodavatelům, kteří nabízeli produkt vyvíjený jen pro zadavatele, na který by mohli bez dalšího nabídnout výhradní licenci.
20. Navrhovatel dále vznáší dotaz v části technických kvalifikačních předpokladů, přičemž žádá o vysvětlení, co konkrétního odlišuje dodavatele nebo jeho zaměstnance – odborníka, který vytvořil, implementoval nebo provozoval informační systém v oblasti zdravotnictví pro subjekty, které nakládají s veřejnými prostředky, a které jsou založeny a regulovány předpisy veřejného práva, od dodavatele, který tentýž systém s totožným softwarem vytvořil, implementoval nebo provozoval v oblasti zdravotnictví pro subjekt, který nenakládá s veřejnými prostředky, nebo který není založen předpisy veřejného práva. Namítá, že subjekty soukromé umějí svá data chránit rozhodně lépe, než subjekty veřejnoprávní. Dále žádá, aby orgán druhého stupně rozhodl, zda důvody pro napadené nastavení technických kvalifikačních předpokladů na seznam významných služeb a na seznam techniků existují, a které to jsou.
21. Navrhovatel tvrdí, že pokud by bylo pravdivé tvrzení uvedené v odstavci 91 napadeného rozhodnutí, že poptávanou službu by byli schopni plnit i dodavatelé, kteří nedisponují zadavatelem požadovanou kvalifikací, ale za cenu nepřiměřeně velkého rizika, pak by to znamenalo, že se tedy trh informačních systémů pro veřejné zdravotnictví uzavřel. Navrhovatel žádá, aby orgán druhého stupně uvedl, zda skutečně existuje ono nepřiměřeně velké riziko, pramenící z možné nezkušenosti dodavatele, pokud dodavatel a jeho tým dosud dodali informační systémy pouze pro zákazníky z oblasti zdravotnictví, kteří nejsou založeni podle veřejného práva. A která konkrétní zkušenost, z níž pramení ono riziko, dodavatelé eventuálně chybí.
22. K požadavku na prokázání požadovaného vzdělání vybraných osob dodavatele namítá, že ze zadávacích podmínek nebylo dostatečně znatelné, že do svých týmů mohou dodavatelé nasadit i některé absolventy ekonomických nebo přírodovědeckých fakult, neboť zadavatel na tuto otázku odpověděl až ve svém vyjádření k návrhu na zahájení správního řízení. Přičemž v postupu zadavatele spatřuje porušení zásad uvedených v § 6 zákona.
23. V otázce certifikátu řízení jakosti navrhovatel namítá, že ze zadávací dokumentace ani z dodatečných informací nemohli dodavatelé rozeznat, že namísto certifikátu na oblast projektování řízení v oboru informací, mohou předložit certifikát např. na návrh, dodávku a vývoj informačních technologií. Zadavatel tento požadavek vysvětlil až po skončení lhůty pro podání nabídek.
24. K požadavku na stanovení společného reprezentanta navrhovatel uvedl, že nenapadl porušení § 51 zákona, nýbrž překročení rámce v něm upraveného. Nesouhlasí se závěrem Úřadu, že povinnost stanovit společného reprezentanta je možné požadovat jako součást kvalifikace, neboť kvalifikace je způsobilost dodavatele pro plnění veřejné zakázky.

25. K problematice opčního práva navrhovatel žádá vysvětlit, co může s využitím opce být plněno a zadavatelem placeno, když podle smlouvy, uzavřené v tomto zadávacím řízení, již bude celý předmět plnění hotov, a to včetně všech částí, které mají být nějak znovu plněny s využitím opčního práva.
26. K poskytnutí jistoty formou bankovní záruky navrhovatel namítá, že Úřad převzal obhajobu zadavatele, když uvedl, že šlo o písařskou chybu a namítá, že zadavatel sice sdělil, že přijme jakékoliv znění bankovní záruky, které bude v souladu se zákonem, avšak až po uplynutí lhůty pro podání nabídek. Navrhovatel tedy žádá, aby orgán druhého stupně vysvětlil, jakým způsobem měli dodavatelé zjistit, jak hodnotící komise jejich nabídky posoudí, pokud nesplní požadavky zadavatele uvedené v zadávacích podmínkách a zda postup zadavatele ve věci požadavků na znění záruční listiny byl či nebyl transparentní a zda zadavatel měl či neměl možnost napravit svoje chyby v psaní, pokud se jich skutečně dopustil.

Závěr rozkladu

27. Navrhovatel s ohledem na výše uvedené žádá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a aby zrušil zadávací řízení ve veřejné zakázce „Vytvoření a implementace základu jednotné technologické platformy včetně identity managementu, platformy pro vytěžování dat a napojení na základní registry veřejné správy“.

IV. Řízení o rozkladu

28. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

29. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
30. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S71/2012/VZ-6285/2012/510/MOn ze dne 13. 8. 2012 rozhodl tak, že návrh navrhovatele se zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V následující části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech uvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu*K požadavku zadavatele na výhradní licenci*

31. Hlavní námitkou rozkladu v této části je navrhovatelův názor, že s ohledem na cenovou charakteristiku výhradní a nevýhradní licence, je zadavatelův požadavek na to, že výrobce nebo původce musí nabídnout výhradní licenci, zatímco přeprodejce nemusí, diskriminační.
32. K této problematice je třeba nejprve obecně konstatovat několik faktů. Z pohledu zákona vznikla zadavatelům v oblasti veřejných zakázek, které se týkají softwarových produktů otázka, jak ošetřit u takovýchto zakázek potřebu následné údržby a případných oprav či úprav takovýchto produktů po dokončení předmětu plnění dané veřejné zakázky. Programy, poskytované zadavatelům se musí vyvíjet spolu se změnou např. právních předpisů, počtem zaměstnanců zadavatele či jeho organizačních struktur. Takovéto změny však zadavatel nemůže dopředu znát a ošetřit své smluvní vztahy s vybraným uchazečem. Po určité době se tedy stane, že zadavatel sice měl produkt, který v době dokončení zakázky vyhovoval jeho potřebám a zadání veřejné zakázky, avšak později tomu tak již není. Je třeba jej tedy upravit. Pokud má zadavatel výhradní licenci a zdrojové kódy k danému produktu, je schopen v případě potřeby dalších úprav nad rámec původní veřejné zakázky, zadat novou veřejnou zakázku v některém ze zadávacích řízení, odpovídajícímu rozsahu zakázky. V opačném případě, kdy zdrojové kódy nemá a autorská práva dodavatele mu neumožňují, aby s produktem pracoval třetí subjekt, je nucen zadat takovou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, a to pouze původnímu dodavateli, což tohoto dodavatele staví do zvýhodněné pozice, kdy si může téměř bez omezení diktovat ceny svých služeb. Takový postup však Úřad již několikrát vyhodnotil jako rozporný se zákonem, neboť skutečnost, že zadavatel neošetří v původní smlouvě otázku licencí k vytvořenému produktu a nemá následně jinou možnost, než další zakázky zadávat v jednacím řízení bez uveřejnění není zákonem aprobována jako důvod k zákonnému použití takového zadávacího řízení.
33. Z tohoto pohledu je postup zadavatele, který v této veřejné zakázce zvolil, naprosto pochopitelný a předvídatelný. Navrhovatel však vytýká, že poskytnutí výhradních licencí zadavatel nezvolil jako bezpodmínečné řešení a v určitých případech umožnil, aby byly předloženy i návrhy, se kterými výhradní licence spojena nebyla. I zde je však zadavatelův postup pochopitelný, neboť v případě, kdy existuje dodavatel, který již disponuje fungujícím softwarovým řešením, které lze upravit pro potřeby zadavatele, by byl diskriminován, neboť by již zadavateli nemohl nabídnout své řešení, jelikož jeho program již užívá někdo jiný a výhradní licenci tedy poskytnout nemůže. Zadavatel by tím nejen omezil okruh potencionálních uchazečů, ale postupoval by v rozporu se zákonem.
34. Zadavatel tedy zvolil kombinaci obou možností, když pro případ, že bude produkt vytvořen „na míru“ pouze pro tuto veřejnou zakázku, zajistí si potřebné licence a zdrojové kódy tak, aby v budoucnu nebyl bezvýhradně závislý na jednom dodavateli, ale pro případ, že bude předložena nabídka s využitím již stávajícího produktu, je připraven ji přijmout. Z pohledu navrhovatele a jeho argumentace výsledné ceny těchto dvou variant jde o kombinaci diskriminační, ale zadavatel v zadávací dokumentaci neupřednostnil žádné z těchto řešení. Nestanovil, že by jedno bylo výhodnější, či lépe bodované. Bylo tedy výhradně na dodavateli,

jakou formu zvolí. Dále je třeba chápat zadavatelovu rezignaci na absolutní požadavek na výhradní licenci z pohledu praxe ve výpočetní technice. Lze totiž s velkou pravděpodobností očekávat, že nabídnutý produkt bude vytvořen na bázi základního softwarového řešení, které má dodavatel vypracováno, a které je vždy upravováno pro potřeby konkrétního zadavatele. Proto nelze s poskytnutím nevýhradní licence u takového produktu počítat. Z tohoto důvodu lze opět zadávací podmínky vyhodnotit tak, že byly nastaveny, aby odrážely stav trhu a umožnily účast co největšímu počtu dodavatelů.

35. Pokud jde o rozdíl mezi cenou výhradní a nevýhradní licence, je možné uvažovat, že poskytnutí výhradní licence může znamenat i vyšší náklady pro dodavatele. Avšak nesouhlasím s názorem navrhovatele, že zadavatel tím upřednostnil dodavatele – přeprodejce, před dodavateli – autory. I autoři mohli poskytnout nevýhradní licenci, pokud nabídli standardní produkt, který již autor v minulosti nabídl jinému uživateli. Jedná se tedy o případ, který byl popsán již výše, tedy stav, kdy dodavatel – autor, nabízí úpravu svého stávajícího softwarového řešení pro potřeby zadavatele. Sám navrhovatel v návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele uvedl, že uvažoval podat společnou nabídku s partnerem, který má významné zkušenosti a dobrá řešení v oboru a hodlali kombinací svých existujících řešení – po určitých úpravách, nabídnout systém, který by beze zbytku plnil věcné požadavky zadání. V tomto případě nelze dát zapravdu navrhovateli, neboť i v jeho případě by se dala plně aplikovat výjimka na požadavek výhradní licence ze strany zadavatele. Podle tohoto vyjádření by totiž navrhovatel také vytvářel úpravami produkt, na který by nemohl poskytnout výhradní licenci, neboť by byl vybudován na dvou, již stávajících, softwarových řešeních.
36. V závěru chci tedy ještě jednou uvést, že zadavatel žádným způsobem nezvýhodnil dodavatele, kteří poskytnou výhradní licenci před těmi, kteří poskytnou licenci nevýhradní, což je také patrné z nabídek, které byly předloženy a přijaty. A ačkoliv je pravdou, že licence výhradní může být nákladnější, nelze v tomto případě posoudit tuto podmínku jako diskriminační, neboť žádný z dodavatelů nebyl z pohledu hodnocení zvýhodněn či znevýhodněn tím, že poskytl či neposkytl výhradní licenci. Dále je třeba přisvědčit oprávněnosti zadavatelova požadavku na poskytnutí výhradní licence v případě, kdy by to nabízený produkt umožňoval, a to s odkazem na shora uvedené. Způsob, jakým se Úřad vypořádal s požadavkem na výhradní licenci s odkazem na zabezpečení systému nelze označit jako argumentačně zcela perfektní, avšak nejde o stěžejní argument rozhodnutí a jako takový není způsobilý ohrozit celistvost a opodstatněnost celého rozhodnutí.

Funkční vzorek a dokumentace

37. Navrhovatel, stejně jako v návrhu, napadá kombinaci požadavků na funkční vzorek spojený s požadavkem na manuál a současně s požadavkem na výhradní licenci. Navrhovatel zde však zcela pomíjí skutečnost, že zadavatel vyžadoval předložit manuál k funkčním prototypům vybraných registrů, což je požadavek zcela pochopitelný a akceptovatelný. Jde o prototypy, které budou hodnoceny a je zcela zřejmé, že zadavatel chce mít k dispozici manuál, který bude vodítkem při posuzování funkčnosti předloženého prototypu a při hodnocení jeho celistvosti a využitelnosti, ale také lze z takového manuálu rozpoznat, jakým způsobem bude

v konečné fázi zpracován celý manuál k finálnímu produktu v případě, že bude daný návrh vybrán jako nejvýhodnější.

38. Navrhovateli tedy např. nevadí, že bude posuzováno, který návrh řešení bude mít „celkově komplexnější, srozumitelnější, systematictější, propracovanější a logicky provázanější koncept architektury JTP a technického schématu architektury...“, ale požadavek na komplexnější a srozumitelnější uživatelský manuál k funkčním prototypům považuje za požadavek, který znesnadňuje vypracování nabídek. Požadavek by se dal považovat za nepřiměřený, pokud by zadavatel požadoval vypracovat celý manuál k celému budoucímu produktu, avšak ze zadávací dokumentace jasně vyplývá, že šlo pouze o manuál k předloženým prototypům a zadavatel oprávněně vyžaduje srozumitelný návod k tomu, jak se v daném prototypu orientovat. Nadto navrhovatel napadá spojení těchto požadavků a výhradní licence, což však nijak nevysvětluje a z jeho návrhu ani z rozkladu nelze posoudit, jak zpracování manuálu souvisí s podmínkou poskytnutí výhradní licence. Nemohu se tedy k této námitce nijak vyjádřit. Mohu pouze konstatovat, že požadavek na zpracování manuálu ke dvěma prototypům registrů, nelze považovat za neadekvátní a s ohledem na nedostatek odůvodnění této námitky se k němu nelze obšírněji vyjádřit.

Technické kvalifikační předpoklady

39. Navrhovatel zde napadá jak požadavek zadavatele na předložení referenčních zakázek, když tento požaduje, aby některé z nich zahrnovaly dodávku, implementaci či provoz registrů legislativně regulovaných pro veřejnou správu, tak požadavek, aby někteří z odborníků, kteří budou na zakázce pracovat, měli zkušenosti s dodávkou implementací či provozem informačních systémů pro subjekt veřejného práva v oblasti zdravotnictví.
40. K seznamu významných referencí se poměrně obsáhle vyjádřil jak zadavatel v rozhodnutí o námitkách, tak Úřad v napadeném rozhodnutí. V první řadě je třeba uvést, že zadavatel neomezil požadované reference pouze na oblast veřejných zakázek, ale umožnil prokázat splnění tohoto kvalifikačního předpokladu také referencemi ze sektoru soukromého. Vyžadoval však, aby alespoň jedna významná služba, jejíž předmět zahrnoval dodávku, implementaci či provoz registrů legislativně regulovaných pro veřejnou správu. Jako důvody zde uvádí zvýšené požadavky na věcnou správnost údajů, aktuálnost údajů a také způsob zpracování informací či v jejich ochranu. Navrhovatel namítá, že ochrana údajů je často v soukromém sektoru lepší, než v sektoru veřejném. Je však třeba odlišovat dopady v případě narušení takovéto ochrany údajů v soukromém a veřejném sektoru. Zde jde zejména o skutečnost, že zdravotní záznamy jsou natolik citlivými údaji, že se dají jen těžko porovnávat s jinými údaji v ostatních veřejných sektorech či soukromém sektoru. Rozdílem tedy není ani tak to jak mají být tyto údaje chráněny (tady se dá uvažovat o tom, že mohou být chráněny stejným způsobem údaje v soukromém i veřejném sektoru), ale jaké údaje mají být chráněny. A tím je dána specifičnost takových zakázek.
41. Dále je třeba uvažovat také o důsledcích nedostatečně připravených „ostrých nasazení“ takových registrů do provozu, tedy jejich stability a bezchybného fungování. U veřejných registrů dochází v takovém případě ke kolapsu celé poskytované veřejné služby, což má dalekosáhlé důsledky na chod veřejné instituce a omezení přístupu občanů k takové službě.

Z poslední doby stačí připomenout nasazení nového registru vozidel, které vedlo ke kolapsu celého systému na několik dní. A v oblasti zdravotnictví by takový kolaps měl pravděpodobně nedozírné následky i s možným ohrožením životů pacientů. Proto lze souhlasit se zadavatelem, že oblast veřejného zdravotnictví je natolik specifickou oblastí, že vyžaduje, aby s ní měl dodavatel požadované zkušenosti.

42. Dále je také třeba zdůraznit, že zadavatel umožnil dodavatelům, aby při předložení alespoň dvou ze tří referencí, prokazujících realizaci významné služby dle písm. a) technických kvalifikačních předpokladů uvedených, v odst. 3.5 zadávací dokumentace, které byly realizovány v oblasti zdravotnictví, došlo ke splnění rovněž technického kvalifikačního předpokladu dle písm. b) technických kvalifikačních předpokladů uvedených v odst. 3.5 zadávací dokumentace. Přiměřenost zadavatelových požadavků lze také posoudit s ohledem na počet podaných nabídek. Vzhledem ke specifičnosti předmětu plnění a s přihlédnutím ke kvalifikačním požadavkům na dodavatele, lze 3 nabídky považovat za dostačující důkaz o správnosti nastavení kvalifikačních požadavků. Zároveň je třeba poukázat i na vyjádření zadavatele k rozkladu, ve kterém uvádí, že samotný navrhovatel je významným dodavatelem na daném trhu a zadavatel je přesvědčen, že byl plně kvalifikován pro podání nabídky.
43. Pokud jde o kvalifikační požadavky na jednotlivé odborníky, kteří budou odpovědní za poskytování příslušných služeb, pak lze v kostce odkázat na předchozí odůvodnění. Nelze však vzít za dostačující fakt, že dodavatel v minulosti již pracoval na projektech požadovaných zadavatelem, důležité je, zda pro něj budou pracovat odborníci, kteří s takovými projekty mají zkušenosti, neboť jsou to oni, kdo disponují potřebnými znalostmi a zkušenostmi, nikoliv společnost sama. Proto je třeba nastavit takové kvalifikační požadavky, aby z nich bylo patrné, že zakázka bude realizována, či budou na její realizaci dohlížet ty osoby, které mají jak potřebné vzdělání, tak i zkušenosti. Přičemž tyto osoby (stejně jako referenční zakázky nemusely být realizovány pouze v České republice), nemusí mít zkušenosti pouze v lokálním měřítku, ale i z projektů mimo Českou republiku. I zde se lze opřít o fakt, že v případě tří dodavatelů neměl nikdo z nich problémy s prokázáním potřebné kvalifikace u svých odborníků.
44. Navrhovatel si v rozkladu také protiřečí, neboť uvádí, že pokud chtěl zadavatel dosáhnout nějakých bezpečnostních opatření nebo parametrů, měl především stanovit jasné, třeba sebekritičtější požadavky v technických podmínkách. Z tohoto tvrzení by se dalo usoudit, že požadavky mohly být stanoveny ještě přísněji, zároveň se však proti takto nastaveným podmínkám brojí.
45. Navrhovatel pak také uvádí, že pokud by bylo pravdivé tvrzení uvedené v odstavci 91 napadeného rozhodnutí, že poptávanou službu by byli schopni plnit i dodavatelé, kteří nedisponují zadavatelem požadovanou kvalifikací, ale za cenu nepřiměřeně velkého rizika, pak by to znamenalo, že se tedy trh informačních systémů pro veřejné zdravotnictví uzavřel. Ani s tímto tvrzením se nelze ztotožnit. Vstup na trh pro nové dodavatele se otevírá v podobě získávání zkušeností na pozici subdodavatele podobných zakázek, stejně jako v realizaci méně náročných zakázek v sektoru veřejného zdravotnictví. Každý z dodavatelů, a zcela jistě i navrhovatel, se ke svým zkušenostem s obdobnými projekty dostal podobnou cestou.

46. Závěrem je tedy třeba shrnout, že ačkoliv se mohou zdát zadavatelem požadované technické kvalifikační předpoklady přísné, byly nastaveny s ohledem na specifičnost předmětu veřejné zakázky.

K požadavku na prokázání požadovaného vzdělání vybraných osob dodavatele

47. K této námitce je třeba se zabývat zejména otázkou toho, kdy mohl dodavatel seznat, co zadavatel myslí pojmem „vzdělání technického směru“, neboť otázku toho, co zadavatele považuje, nebo spíše nepovažuje za vzdělání technického směru, již rozebral jak Úřad v napadeném rozhodnutí, tak sám zadavatel. Navrhovatel totiž správně odkazuje na fakt, že tento dotaz byl vznesen ze strany dodavatelů v době před podáním nabídek a byl řešen v dodatečných informacích k zadávací dokumentaci, konkrétně č. 4 a 5. Zadavatel dne 5. 1. 2012 obdržel opakovaný dotaz na vysvětlení této části zadávací dokumentace a následující den na něj odpověděl: „Zadavatel opětovně uvádí, že účelem institutu dodatečných informací ve smyslu § 49 odst. 2 ZVZ není poskytování rad dodavatelům týkajících se konkrétních způsobů prokazování kvalifikace jím zadávané veřejné zakázky. Takový postup by v důsledku mohl znamenat porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace. Zadavatel nicméně pro vyloučení všech pochybností upřesňuje, že „vzděláním technického směru“ je rozuměno vzdělání, které není přírodovědného, humanitního, ekonomického ani jiného obdobného směru.“ Je tedy zřejmé, že zadavatel ve lhůtě dle zákona odpověděl na otázky dodavatele k zadávací dokumentaci a vysvětlil, jaké vzdělání nelze považovat za vzdělání technického směru.
48. Tento požadavek je třeba vykládat ve spojení s předmětem veřejné zakázky a je třeba přihlídnout k obsahu studovaného oboru. Nelze po zadavateli spravedlivě požadovat, aby vypsaly všechny studijní obory, které je ochoten přijmout při prokázání technického kvalifikačního předpokladu. Zadavatel se v dodatečných informacích jasně vyjádřil v tom smyslu, že nelze akceptovat vzdělání určitého směru, nikoliv však technických oborů, které jsou studovány na ekonomických nebo přírodovědných fakultách. Je třeba přisvědčit zadavateli, že v případě, kdy by jednotlivým dodavatelům odpovídal na dotazy, zda ten který pracovník odpovídá jeho požadavkům, postupoval by v rozporu s § 6 zákona.
49. Skutečnost, že navrhovatel své pochybnosti vtělil až do námitek, které podal dne 11. 1. 2012, tedy pouhý den, před skončením lhůty pro podání nabídek, kterážto byla rozhodnutím zadavatele ze stejného dne v souladu se zákonem prodloužena až do 16. 1. 2012, nemůže jít k tíži zadavatele. Navrhovatelova námitka je zde tedy zcela irelevantní, neboť zadavatel na dotaz odpověděl ve lhůtách podle zákona a také prodloužil lhůtu pro podání námitek, což navrhovatel v rozkladu vůbec nereflektuje. Nelze souhlasit s tvrzením navrhovatele, že k danému dotazu se zadavatel vyjádřil až ve svém vyjádření k návrhu.
- K certifikátu systému řízení jakosti*
50. Podobně je však třeba se vyjádřit i k další námitce navrhovatele, spojené s otázkou včasnosti podání informace zadavatelem. Navrhovatel napadá skutečnost, že k jeho námitkám, týkajícím se nejasnosti požadavku na certifikát systému řízení jakosti se zadavatel vyjádřil až po lhůtě k podání nabídek. Navrhovatel však nevyužil institutu dodatečných informací

k zadávacím podmínkám, aby si tuto případnou nejasnost vyjasnil včas. Vtělil všechny dotazy až do námitek, které podal 11. 1. 2012, den, před původní lhůtou pro podání nabídek, a tudíž nemohl očekávat, že mu zadavatel „odpoví“ tak, aby mohl podat svou nabídku. Jde tedy spíše o chybný postup navrhovatele, který svou energii směřoval do námitek, namísto toho, aby se pokusil své nejasnosti odstranit komunikací se zadavatelem. Právě námitka požadavku na předložení certifikátu systému řízení jakosti je toho příkladem.

51. Pokud totiž zadavatel požadoval certifikát, který pokrýval pouze část předmětu veřejné zakázky, a navrhovatel si nebyl jist, zda certifikát, kterým může prokázat kvalifikaci a který pokrývá širší oblast, bude zadavatelem přijat, mohl se zadavatele dotázat. Z obdržených žádostí o dodatečné informace nevyplývalo, že by dodavatelé měli potíže s interpretací požadavku zadavatele. Pokud jde o chyby v psaní, je pochopitelné, s ohledem na rozsah zadávací dokumentace, že se tyto v textu mohou objevit. Opět však poukazují na fakt, že tato nejasnost mohla být odstraněna žádostí o informace ze strany navrhovatele. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách navrhovatele uvedl, že si je plně vědom skutečnosti, že například certifikát znějící na „návrh, dodávku a vývoj informačních technologií“ v sobě implicitně zahrnuje rovněž oblast projektového řízení a byl připraven takový certifikát přijmout.
52. K této námitce tedy v závěru uvádím, že není v rozporu se zákonem, pokud se zadavatel rozhodne požadovat certifikát jakosti, který pokrývá pouze část předmětu plnění a zároveň nelze přičítat k tíži zadavatele, že případnou nejasnost si navrhovatel nemohl odstranit ve lhůtě pro podání nabídek, aby mohl podat svou nabídku, když sám navrhovatel postupoval tak, že to zadavateli neumožnil.

K požadavku na stanovení společného reprezentanta

53. Navrhovatel v požadavku zadavatele aby pro případ, že bude podána společná nabídka několika dodavateli, byla doložena smlouva mezi těmito dodavateli, ze které bude vyplývat závazek, že všichni tito dodavatelé budou vůči veřejnému zadavateli zavázáni společně a nerozdílně a určí, který z nich bude vystupovat jako reprezentant sdružení, vidí diskriminační přístup zadavatele ke sdružením. Navrhovatel v rozkladu uvádí, že nenapadá porušení § 51 zákona, nýbrž překročení rámce v něm upraveného.
54. Zákon jasně uvádí jako předpoklad podání společné nabídky předložení výše uvedené smlouvy mezi dodavateli. Zde je tedy požadavek zadavatele zcela legitimní, avšak z návrhu i z rozkladu vyplývá, že zásadním problémem je pro navrhovatele skutečnost, že by se dodavatelé měli dohodnout, kdo bude společným reprezentantem a s kým bude tedy pro zjednodušení komunikace zadavatel jednat. Podle něj pak může nastat situace, že se o úkonech a společných závazcích z nich plynoucích, dozví další účastník sdružení opožděně nebo vůbec. Zde však vyvstává otázka, zda z pohledu těchto „problémů navrhovatele“ nebyl požadavek zadavatele naopak prozíravý, protože pokud vyvstane u dodavatelů problém dohodnout se už na tom, kdo z nich bude společným reprezentantem a uvažují o tom, že komunikace mezi nimi by nemusela být dostatečná, jak potom má zadavatel uvažovat o tom, že by komunikoval s každým zvlášť, přičemž by musel samostatně zjišťovat, na kterého z dodavatelů se obracet v té které oblasti plnění zakázky.

55. Zadavatel nepožadoval, aby si dodavatelé mezi sebou speciálně upravovali vztahy nad rámec zákona. Nebylo řečeno, že by jeden z těchto dodavatelů měl nadřazené nebo naopak vedlejší postavení, pouze požadoval konstatování, na kterého z členů sdružení se má primárně obracet. Vyžadovat ustanovení vedlejšího postavení jednoho z účastníků sdružení ani z povahy tohoto institutu není možné, neboť jeho účastníci jsou, jak již bylo řečeno, zavázáni společně a nerozdílně. Úřad ani zadavatel nikdy neuvedl, že by dodavatel nebyl způsobilý plnit veřejnou zakázku, pokud neustanoví společného reprezentanta sdružení. Úřad pouze posoudil, zda je zadavatelův požadavek v souladu se zákonem a neshledal v tomto požadavku prvky diskriminace, které uvádí navrhovatel. Je otázkou, zda by se tento požadavek zdál navrhovateli přijatelnější, kdyby byl stanoven v části zadávací dokumentace, která by se netýkala kvalifikačních předpokladů, což by zcela jistě bylo možné. Každopádně pouze z toho, kde byl tento požadavek uveden, nelze dovozovat, že by jeho nesplnění znamenalo nezpůsobilost dodavatelů ve sdružení podat svou nabídku.
56. Nelze konstatovat, že by samostatný zadavatel byl nějak zvýhodněn tím, že si nemusí stanovit společného reprezentanta. U něj se z logiky věci nedá tento požadavek uplatnit. Zároveň povinnost předložit smlouvu v případě sdružení předpokládá zákon. Nelze tedy přisvědčit tvrzení navrhovatele, že tento poměrně jednoduchý krok by měl znamenat obsáhlou či náročnou právní proceduru. Lze připustit, že zadavatel mohl požadovat pouze stanovení jedné kontaktní osoby, na kterou se bude obracet, avšak nic to nemění na faktu, že žádným způsobem svým požadavkem nezpůsobil změnu v postavení dodavatelů, podávajících společnou nabídku. Co bylo tedy zásadním problémem pro navrhovatele, je tedy těžko usoudit.

K problematice opčního práva

57. K otázce opčního práva neuvádí navrhovatel žádné konkrétní námitky, které vznášejí proti napadenému rozhodnutí. Dokonce uvádí, že je nucen konstatování Úřadu ve věci akceptovat. Pouze pokládá Úřadu otázku, co může být s využitím opce plněno a zadavatelem placeno. Takovou otázku však Úřad není oprávněn zodpovědět, neboť pouze zadavatel v případě uplatnění opčního práva bude vědět, kterou část veřejné zakázky bude potřebovat upravit či dopracovat nad rámec, který vymezil v předmětu tohoto zadávacího řízení. Z tohoto pohledu je třeba vycházet z institutu opčního práva jako takového a podmínek, za kterých může být uplatněn. Lze však obecně odkázat na úvodní vysvětlení problematiky veřejných zakázek, jejichž předmětem je softwarový produkt. V této souvislosti konstatují, že po přezkoumání napadeného rozhodnutí v této části jsem neshledal důvody, pro které by rozhodnutí bylo v této části v rozporu se zákonem, či že by postup zadavatele, kdy si vyhradil opční právo, byl v rozporu se zákonem.

K poskytnutí jistoty formou bankovní záruky

58. U této části rozkladu je třeba odkázat na ty části odůvodnění tohoto rozhodnutí, které se týkají certifikátu řízení jakosti a vysvětlení kvalifikačních požadavků týkajících se požadovaného vzdělání vybraných osob dodavatele, neboť ani v této části navrhovatel nevyužil možnosti požádat zadavatele o vysvětlení sporného ustanovení zadávací dokumentace formou dodatečných informací k zadávací dokumentaci, což je také odpovědí na jeho otázku, jak hodnotící komise jejich nabídky posoudí, pokud nesplní požadavky

zadavatele uvedené v zadávacích podmínkách. Pokud měl natolik závažné pochybnosti, zda by nemohla být odkazem na správná ustanovení zákona změna v této části kvalifikace oproti zadávací dokumentaci vyložena jako důvod pro vyloučení z účasti v zadávacím řízení, mohl podat svou žádost o vysvětlení a vyjasnit si sporné ustanovení zadávací dokumentace včas ve lhůtě k podání nabídky.

59. Nelze souhlasit s tvrzením navrhovatele, že Úřad přebírá obhajobu zadavatele. Úřad zde dovedl písařskou chybu zadavatele z obsahu zadávací dokumentace, tedy z faktu, že v bodu 9.4 zadávací dokumentace zadavatel uvedl odkaz na správná znění zákona. Z takového pochybení nelze explicitně vyvozovat, že by zadavatel odmítl bankovní jistotu, pokud by v ní nebyly odkazy na chybná ustanovení zákona. Důvodem pro požadavek poskytnutí bankovní záruky je zajistit si řádný průběh zadávacího řízení a potřebnou součinnost dodavatelů při uzavírání smlouvy na předmět veřejné zakázky. Zcela jistě tedy nelze dovozovat, že pokud by byla dodavatelem poskytnuta řádná bankovní záruka bez ohledu na chyby v psaní v zadávací dokumentaci, zadavatel by přijetí takové bankovní záruky odmítl. Snahou zadavatele je zajistit si kvalitního smluvního partnera a nikoliv vylučovat je z důvodu chyb v psaní a počtech. Toto tvrzení opírám o skutečnost, že dva ze tří dodavatelů předložili bankovní záruku s odkazy na správná ustanovení zákona, aniž by z tohoto důvodu byli vyloučeni.
60. Dotaz, zda mohl zadavatel opravit své chyby v psaní, je třeba posoudit z pohledu institutu dodatečných informací k zadávací dokumentaci. K této části zadávací dokumentace totiž nabyly vzneseny žádné dotazy. Zadavatel tudíž až do doby podání námitek navrhovatelem nemusel vědět, že k takové chybě z jeho strany v psaní došlo, a tím pádem ji opravit. A i kdyby tak učinil na základě námitek navrhovatele, je zřejmé, že by byla namítnuta navrhovatelem jejich opožděnost, neboť by se potřebnou informaci nedozvěděl před uplynutím lhůty pro podání nabídek, a to s ohledem na to, co bylo uvedeno výše.

VI. Závěr

61. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
62. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. ROWAN LEGAL, Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4
2. Telefónica Czech Republic, a. s., Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy